

28-dik szám.

Julius 12-én. 1873.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár : Egész évre jan.—decz. 7 ft, 6 hóra 3 ft 50 kr, és 3 hóra 1 ft 75 kr
 Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvársznál **Kiadó-hivatal** : Pest, barátok tere, Athenaeum-épület. **Hirdetések díja** : 4 hasábos nonperallel sor 10. kr.
Hirdetések felvételnek : **NASCHITZ JAKAB**, hirdetményi irodájában, Pest, József-tér 12-ik szám a. a hirdetésekkel illető közönséges és pénzes levelek szintén Naschitz J. irodájába czimezendők. **Bécsben**, saját főügynökségünkben Kärntnerstrasse 8. sz. 1. em. (**Naschitz Jakob** fők-izletében.)

XXV. kötet.

Börzrinyiáner dala.

Hol a részvény, melynek árkeletje
 Nyereséget hozza mély zsebekbe,
 Mely nevével hév szerelmet gyujt,
 S messze képét Izrael magzatja
 Még báró korában is siratja,
 — S kart feléje búsan vágyva nyujt.

Itt a részvény, ah nem mint a régi:
 Értéktelen hullnak el szelvényi, —
 Többé nem kereslet tárgya már.
 Elhamvadt a zenzál égi-kedve,
 Nincs papírért égő szenvedelme,
 Nagy zsebében üres erszényt zár.

Hol a börze s az erkély fölötte,
 Mandel melynek lépcsőit védette,
 Tékozolva büszkén bank jegyét!
 Honnan az ár felszáll, — s ábrázatja
 Vörös fényét távol ragyogtatja,
 S fényt a kisebb Schwindlerekre vét?

Itt a börze — s omladék fölötte,
 Mely a bankárt s hitelt eltemette;
 Bús részvényes lantjain sohajt.
 Otthon ül a nyárspolgár s szobája
 Szűk köréből szédelgők lakára —
 Szédeleg, ha néha felpillant.

És hol a nép, mely pénzért izzadni
 S izzadás közt szemedet kicsalni,
 Butyros apák nyomdokin tanult;
 S szemfényvesztőn fokról-fokra hága —
 S szemtelen volt egész ifjusága;
 Szép jövője talán elvirult?

Gründer állj meg! Rongy volt a részvénye.
 Mások léptek a bukott helyére,
 Kevés pénzzel nyerni szüntelen.
 A börze nép, mely tudott izzadni,
 S izzadás közt drukkolván aratni:
 »Krach«-ot mondott s többé »nincs jelen!«

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram.

Pauler — nem Pauli se nem Paulai, hanem valóságos igazi minyiszter barátom, — megírte engem, hogy mint afile régi Verbőczy Janos juris consultus mongyak valami okosat az új törvinreformjahoz. Hja! törviny: örviny! Hja! elmulta Lykurgusok is Solonok korszaka. Mosd sok szakacs kel a törvinyhez, azir olyan sos. Quondam minden törviny egy fa vót, egy erdő, egisz Bakony, hogy a szeginy alperes leginy az üldözö fölperes pandur elül bujkalhason; a biro csak automat, ki a paragrafusok kalitkajaban ugral; botokud, ki tul a paragrafusok szamain szamlalnya nem bir.

Mig izz in ha szegedi Ördög letem vona, in nem Rozsa Sandort, hanem a fiskust, meg a birosagot vitem vona börtönybe, hogy ot együt el- is ül-nyögtek vona. A pprdtas 70 §-a (ezt ugy kel kimondanyi, hogy zember nagyot prűszent;) azt mongya: hogy a ki ezer pert letete: eszt esag új czimen ujithatya. No had mult ivtizedi törvinszik Rozsa Sandort et consortes fölmentete, artatlanak declaralta: mig izz az a Radai befogatya, fiskus elitilteti üket, mint zsvanyokat. Minek azt a rigisiget fölpszikalnyi? valo muzeumba! Hisz a biro csalhatatlan, egyik biro mint masik: de ez a biro akar többet tunyi mind masik. Letem vona in Ördög: majd atam vona in nekik a biro i auctoritast compromitalnyi.

No mosd quid facto opus? Codificatio ide, receptio oda, in azt proponalom: csinyaljunk sok-sok ezer paragrafust, legalab izz ötven ezret. Nem tesz semit, ha egyik a masiknak mongya elent; had ilesicse a biro meg a procatore szit. A törvin-cursus legalab tizenöt iv; hiszen szaz iv előtt Tyrnaviaban tizenöt ivig vigeztik just; mosd is lehetne, ha nem esag romai hanem a kinai Confusius törvinyeket, meg mindazon statusok törvinyeit, kikel kereskedisi szerződésre liptünk: Birma-Montevideoit is mind megtanuljuk. Aztán süldö birotol meg procatortol kirdeznyi kel censuran: melyik a 39,677-dik paragrafus? Mit mondja Shu king 88,000-dik paragrafusa? A censor niz mindig könyvbe, is mongya süldönek: »Tesik szorul-szora citalnyi a törvinyt! ugy dukal; ugy tetek apaink is Corpus jurisal, ugy papjaink is bibliaval!« Ugy

dukalja, hogy profanum vulgus ne irtsen dolgot, csak fizesen; izz legyen egy tudos chinai bramin vagy mandarin kaszt: a biro is a prokator, kik tolvaj-nyelvet irtsik, is besziljik. Ezirt vot jo a közipkor, mikor tudta csak pap diakul: ur meg paraszt csak fizesenek: mint köles. Legyen ugy mint rigen vot.

No nem banom: legyen szazezer paragrafus, mind comentariusokkal. Fiat applicatio. Forma dat esse rei. Eddig is vot a forma minden; a dolog: semi; a faktul nem lattak erdöt. Az egisz pprdtas (csak tesik prűszenteni: prosit!) csak cerimonia. Föcerimonarius: semitörvinszik. Fire vele. Mit tuggy az Pesten, mi törtinik Kutya-bagason? Legyen minden jarasbirosagnal egy ceremonia mester, ki lesi: job-bal labal lip instans a büroba? dicsirtesik vagy jo napot köszön? az a ködmen, kabát van e rajta mi ezzer mar vot? Mind ez az új üdvösigre tartozik. Mindez a pprdtas (prosit!) 70 §-bol kifolyolag.

Ex allegatis et probatis itil a biro. Kit franya prokator disputal finyes dilben: ijfil elöt van-e tizenegy vagy ifil utan egy ora? A biro 2ft 50kros bilogon hoz Salamonitiletet: »punctum: ifil!«

Hogy pörpatvar in infinitum ne menjen: ujitsuk meg Colomannus kiraly decratumat: a mely biro egy honap alatt nem elintiz pert: csapasik meg. Alazatos vilemnyem szerint az igy vona kimirendö: jarasbiro kapna 16 botot; mingyar megmondom: miirt? Megyetörvin ziki ülepisz kapna 24-et; mingyar megmondom: miirt? Kiralyi tablai ülnyög kapna 32 botot; mingyar megmondom miirt? Az ezzeri falusi öreg birora 12-öt akart vagatni a szolgabiro; mit? mondja öreg biro: 12 bot biresnek: nekem 32 dukal! Septemvir kapjon 39-et. Szent Pal apostol is azt irta Korinthiaiaiaknak: hogy ütöt zsidok mar ötször vertik meg 39-ig.

A criminalisokba alazatos vilemnyem: hogy mivel a süldö papoknak kaplanyoknak sok a dolog, kaptalanyoknak meg ipen nincsen: hozuk visza nekik a tüzprobat, hogy legyen kis vesződ-sigök is mulatsaguk is, költsigük is, mert hogy t. i. ök tartananak rabokat izz. Ha 1858—60-ban apaczak öriztik s etetik a betyar rabokat: miirt ne tarthatnak mosd az apatok, kanokokok? A szeginy budgeten is segítve lene.

Van több reform planumom is: ezekről maskor. Semitörvinszik mongya: juro quod servaverim paragraphum; ego vero censeo curiam cassationis esse cassandam et crachandam.

Halota tekintedezs barátom, hogy ausztriai miniszterium kirte a magyart: engegye át kicsit

Radait, Kormos Belát, meg Laucsikot inquiralnji bicsi börze zsvanyokat. Budai miniszterium aszonta: előbb a magunk sopronyi pozsonyi zsvanyainkat inquiraljunk: majd aztan. Nagy a panique Lajtan inen is tul is.

alazatozs szolgálja

T. Z.

Don Carmonadlos serege.

— Heroid. —

Szószbá van Don Carmónadlos.

Megpuhult mint a rospárdlos.

Futtat papért, apáczákért.

(Gazdasszonyért és szakácsér).

(Egyik jércze másik gácsér,)

Hogy a szószból őt kiráptsák.

A mi nem csekély kívánság.

Gesztenyfa fakóan néz Quadalquivirbe...

Szent szakácsok és szakácsnék

Nem birván kirántni máskép,

Eszköznek itélik jónak: .

A rántott csirkefogókat!

Készül hát keresztes-verbung:

»Csapj fel! nem lesz itt ezer búnk!

Béretek lesz turóverdung!« —

Gesztenyfa kizöldült, néz Quadalquivirbe!...

S hány löcsláb van méla Bécsben,

Göthös, mint a bél a mécsben,

Gerhes, csámpás, gacsos; nápicz,

Kiken már nem fog a lapis,

Laffadt, satnya, czingár, bütykös:

Gézenguz, kótyonfity, rücskös,

Pókos, éhen kórász öcskös,

Felcsap, s köt az ügyét fütyküst.

Gesztenyfa virággal néz Quadalquivirbe, ...

Benedekjük lesz: Csampados.

Kanonir: segnor Csimpánzos.

Főfuzvezér: Ebagnados.

Pápa őket jól megáldja,

De csizmával el nem látja.

Igy jutnak Hispaniába.

S oda nem jutnak hiába,

Minthogy jutnak ott zöld ágra. —

Gesztenyfa gyümölcsösel néz Quadalquivirbe....

Don Verdi di Verdi.

Orvos, gyógyítsd magadat.

Deák Ferencz nem csupán premissiv, hanem imperativ polgári házasságot kíván világ-raszoló beszédében. Ha imperativ: ő neki is meg muszáj polgárházassodnia! Szedje be a medecinát — ha keserü is.

A kalocsai érseknek.

A mázsadus Mohácsi báczit méltán hívnák vékonypénzünek: mert ő csak 500 forint évdijat húz egyik Károlyi gróftul.

De eminentiád 100,000-et húz uradalmaitól évenként — hogy nevezheti hát az öreg Cziráki vékonypénzünek?

Könikulában.

Csodálom, hogy még nap jár az égen, mikor a cultuszministeriumban mindég lopják.

Szalámi háboru.

A közkiállításra egy magyar művirslis is küldött fel igazi honi gyártmán u Verónai szalámit. A szakbiztosok kitették az auslágba a napra. Ott szépen ért megféle a napon. Akkor megorrontották a szagbiztosok, hogy no már ez bűdös. Mitevők legyenek vele? Elköltötték. A művirslit pedig utasították, hogy küldjön új szálszalámitmányt, azaz számálszalámitmányt, mert az első adag azóta rossz illatu. A művirslis azonban követeli az első szalámikat, vagy kártérítést. A szagbiztoság pedig fenyegetődzik, hogy elhallgasson, vagy még ez az új számálszalámitmány is úgy jár mint az első. — Jobb lesz, béküljete ki. Paks vobiscum! A szalámit pedig egyétek meg béke lakomán. Szalámi alejkum!

Szalámicseszku.

Magyar Codex.

¶ codificátorok hűségesen szedik fel a salláriumot, pontosan eltöltik az időt, és lelkiismeretesen leülnek a hora canonicát. Lesz magyar törvénykönyv? Lesz hát, plagium oszirátkból. Magyar-codificatio-német-podificatio.

Haszontalan tudnivalók.

— A Magyarállam ultramontán tárczája per longum et latum magyaráz a hit mesterségéről. Legalább ne árulná már el a tisztelendő collega, hogy a hitet csak mesterségnek nézi.

— Megjártak a radnai barátok a choleraival. Addig ütötték a ferblit és durákat a kolostori magányban, abban a holdog hitben, hogy tiszszeresen behozzák majd a kártya pénzt a búcsusok: míg egyszer jön a búcsujárást a járvány idejére eltöltő miniszteri rendelet. Most már ezt a szöveget éneklük a Dies irae nótájára:

Ebadta szent syllabusa,
Miniszteri encyklika!

Volt de már nincs t bb piczula! —

— Arany Jánost Karlsbadban tartózkodása alatt Gyulai Pál helyettesíti a titkári teendőkbén. Vajha Arany is helyettesitené Gyulai Pált a parnassusiakban.

— Egy uri ember Czegléden az állomásnál megakartá venni a »Hon«-t de a colporteuróknél csupa tiszta Pestherlloydot talált. Azzal vigasztalta magát, hogy hálaisten, Czegléden nincsen egyetlen honáruló sem.

— Chinába magyar! Ezt a jelszót hangoztatja a hivatalos közlöny, mióta Keletáziával kereskedelmi szerződésünk van, és szabad a vásár. Hát nincs ott ugyis elég chinézer?

Jó gyalogoló.

Meghalt a cigány; nejét vigasztalni elment a komasszony. Beszélgetés közben felsohajt a búsongó:

— Ugyan hol van most azs azs in seginy uram?

— Hát hun vóna másutt, felel a komasszony, ha nem azs igben!

— Tovább van má ő azs ignél, viszonzá az özvegy, mert nagyon jó gyalogoló vót.

A pót-hidas.

At akar hajtani a Bodrogon a bodrogekői ember. De csónaknak se hire se hamva. Hosszas várakozás után elkeseredve kiált a tulparton ülő tótira

— Héj, atyafi, a ki poncziusod van, tedd a vizre azt a kalapot, hadd hajtok bele!

Allegoria és Achilles sark.

Drukkol a diák keményen, mert az irodalomból kéne neki felelni.

— Ergo domine Csutora, mondja meg nekünk mi az allegoria, mi a képlet?

— A képlet az, ha az ember... mást mond mint a mit akar; p. o. Achilles sark...

— No hát meg tudná mondani, mi az Achilles sark? szól a tanár, mosolyogva az együgyű definition.

— Az Achilles sark... izé... hát no... tyuk szem!

A világiállításból.

Haza térve Borjász ur a bécsi közkiállításról, kérdik tőle, hogy mikor lett vége a marhakiállításnak?

— Akkor, mikor én eljöttem.

Nőneveldei vizsgán.

A nevelő kérdéseket intéz az ugynevezett »Nőtanból« növendékeihez. Egy kis serdületlen leánykához is hozzá fordul, kérdezőn, mi nélkülözhetlen a jó gazdasszonynál?

A leányka nem tudott felelni, a nevelő tehát kiségitőül biztatva ismétli:

— Mondja csak a maga szavaival, a mint gondolja, kedves kis lányom: mi nélkülözhetetlen a jó gazdasszonynak?

A növendék egész ártatlansággal feleli:

— A férfi!

Baka examen.

— Mit fog kend csinálni, ha a poszton áll, s feleje jön egy stabális tiszt?

— Hát azt kiabálom, hogy kverausz!

— Jól szólott kend. De hátha éjjel egy csoport részeg ember jön kend felé a poszton, hát akkor mit fog csinálni?

— Akkor is azt kiáltom, hogy kverausz!

— És miért?

— Mert azok közt a részegek közt akad egy stabális tiszt is,

Pipáért,

(História dolog.)

Gallienus vad haraggal
Marcomannok ellen nyargal.
De a marcomann se nyúl ám:
Elébe áll, kardhoz nyúlván.

Mily szörnyü tusa leende,
Isteneknek ha vón' kedve.
De szól Vénus Marsnak: — »Nos hát,
Végzem én mindkettő dolgát!«

Hej, mert az iv ajzva; dárda
Már csak a parancsot várta.
Ámde mit tett Vénus? Mit? hát
Játékba vonta szép Pipát.

Gallienus nézi, látja,
S ámultában száját tátja.
»Pipa! — esd, — szivem mint lángol!...
Pipa pirul: »Kérj apámtól.«

Vén Attalus, a marcomán,
Kap az alkún, de ravasz ám.
»Szép Pipámat adjam? ... Drága
Tőle a sziv orvossága!«

»Kérj bármit!!« — Attalus morog:
»Bizony, császár! nehéz dolog.
De légy boldog. . ámbár... no hát:
Add cserébe — Vindobonát *)

»Itt a kezem!« »Hát nem bánom,
Legyen tied szép leányom.«
Két hadsereg kiált »Vivát!«
— S kiszitták a béke-pipát.

* * *

Mégis furcsa dolog volt a',
Hogy úgy ment el Vindobona. —
Most a német nagyra tartja,
S ezer pipáért sem adja.
Valljon miért? Az a hiba:
Nagyon olcsó lett a pipa.

Liliomfi.

*) Gallienus római császár, feleségül vevén Attalus marcomann király leányát, Pipát, cserébe Vindobonát (a mai Bécs), engedte át.

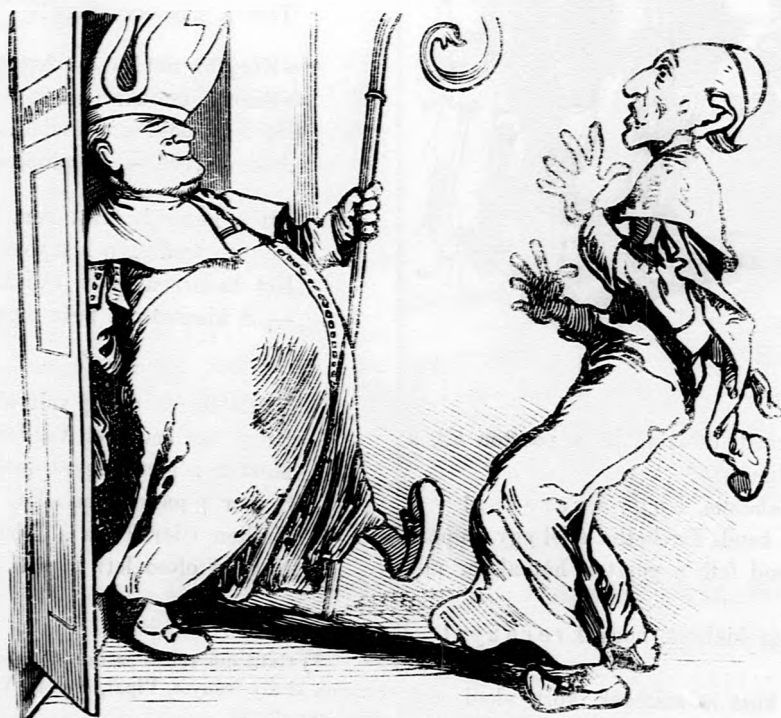
Gibbon.

Ad audiendum.

Episcopus Schopperus: Quorsum quorsum, collega praeclare?

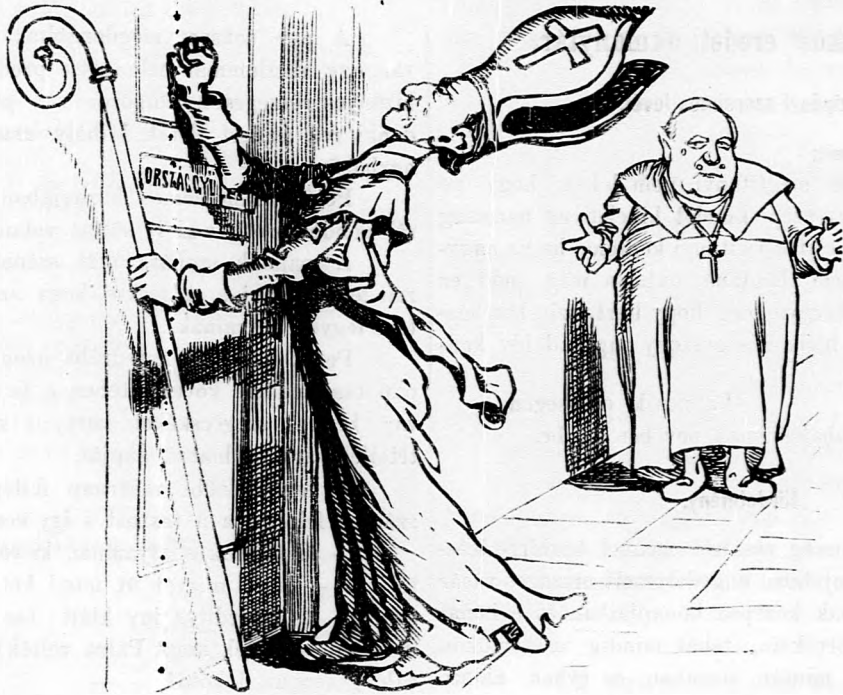
Episcopus Jeklifalusides: Vae mihi! Citavit me minister ad audiendum, quia Papam praedicabam infallibilem. Dabit ille mihi!

Epp. Schopp. Quid ergo novi?

Epp. Jeklif. Dabam ego ministro, — sed non agit ideo gratias!

Ad audiendum.

Epp. Jeklif. Hát domine collega quorsum?

Epp. Schopp. Et ego declaravi Papam infallibilem, — sed hoc non sat! Venio nunc ad diaetam lavandus caput deputatorum!

Epp. Jeklif. Per amorem, sic tu lavasti diaetam!

Epp. Schopp. Lavabant bizony azok engemet, sine saponem, — canis sus creavit!

Az „Üstökös“ eredeti okmánytára.

Czipészi szerelmes levél.

Tisztott Nagyság!

Az virágnak megtitanyi nem lehet, hogy ne nyíjék ha gyün az szép kikelet kikelet az nacscság szüve szerelem kikeletre viritanyi kéntelen ha az nagyságos ason megnem bántaná mutassa meg neki ez szép levelemet s kérgye meg hogy tiszta szível az házba menhessen az bájos kis asszony nagysád hiv kedvelt

Papacsek, czpöseged.

Az Mari szobaleányunk nevében hej be.

Hirdetmény.

Ezen nagyközség részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a legujabban engedélyezett országos vásár az év négy szakának középső hónapjaiban és e hónapok középső csütörtökein, tehát mindig csütörtökön fog megtartatni, miután azonban ez évben áldozó csütörtök véletlenül csütörtökre esett, áldozó csütörtök előtti szerdán fog az első vásár megtartatni. — Vastag Ferencz bíró. Csendes György jegyző.

Orvosi lát.

Esszeknókszász hetfenkét degembr nóg felfoktam és jól megniztem ezen megbököt emper, aki ruha féres, szemed nagy s abul visz csöpik, füled mindig morog, fokad lóg, ruhát véres rondjos ákoro zseb alfeled mi a szadat és ned nap ned ejet meglehet halsz. Miről ezt neked addam úgy ahogy láttam — Dr Jakob Brajer mp.

Felirat Pozsonyban.

Ertel Anna

Szörzi áron.

(Azt teszi, hogy szerző asszony, a ki cselédekét szegődtet.)

Ki volt szt. Pál apostol.

A falusi eklézsia harangozója, ki egyszersmind az egyházi szerepét is vitte — cseppet sem haragudott, ha borral kínálták meg; sőt ha nem kínálták vele ő maga kínálta meg magát a korcsmában egy-egy üveggel; minek gyakran az lön következménye, hogy négykézláb ment a toronyba harangozni.

A pap sokszor megdorgálta; mi nem használván, egy alkalommal bele szötte predikációjába »egy bizonyos részeges harangozó« rüt példáját. — Mindenki reá ismert Peták Mihály uramra, az érdemes egyházfira.

Peták uram nemes haragjában »véres« boszúról gondolkozott, s ki is süttött valamit.

A papnak szokása volt szónoklat közben kezeit lecsapkodni a szószekre, hogy annál nagyobb hatása legyen szavainak.

Peták uram, a katedrába azon helyekre, hol a pap csapkodásai következtében a fa már ki volt kopva: hegyes szegecskéket vert, s nagy lelki elégtétellel várta a bosszú napját.

A legközelebbi vasárnap fellép a pap a szószekre; felolvassa a textust s így kezd beszélni:

— Tudjátok e atyámiai, ki volt szt. Pál apostol? — — azzal nagyot üt mind két kezével a katedrára, — s felorditva így kiált: (az egyházfira gondolva, de a hivek szent Pálra vélték) — akasztófárávaló gézengúz, lökötő! — —

Különös atyafiság.

— Ugyan hogy választhatták meg maguk azt a rest D . . . t képviselőnek? kérdi egy Pestről látogatóba hazajött hivatalnok zilahi civis rokonait.

— Könyörületből öcsém, megszántuk, addig kért, hogy hisz neki ez a mestersége.

— Nem azt öcsém, — felel egy másik, ki nem élt választási jogával; hanem rokonsági érdekből.

— Hogyhogy! — hiszen Pesten akar nősülni, nem tudom, hogy Zilahon rokonai lennének.

— De bizony nagyon sok van, mióta a »szamárfundus« áll.

N B. Zilahon »szamárfundus« név alatt alapítvány van, melyből az elszegényedett polgárok egy-két szamarat kapnak. A közelebbi három sanyaru év alatt igen sok polgár kapott ez alapítványból szamarat, s így a szamarak nagyon elszaporodtak.

Népismeai adat.

Spanyolországról lévén szó az iskolában, — kérdi a tanító a gyereket, meg tudná e mondani, mi-féle játékokra használják ott a bikákat?

— Igen is, hadar a gyerek, bikahivatalokra!

A ki a Pegazust megrugta.

Egy köszörületlen gyémánt lantjától elleste Tyuk Miska.

A tavasz.

Földre dülő,
Hegedülő,
Köszáli sas mi bajod?
Tán kiszáradt
Vagy megáradt
S homokos a talajod?

Hogy ha így van,
Ugy hát nyomban
Tánczoljon a szélkakas!
Ugyis tudom
Én azt nagyon,
Hogy az ég nem oly magas.

Aliquis Nr. 2.

Megjött a muzsája

Rágt a paniperda a versírás szabályait nagyon, de sehogy sem akartak árva koponyájában megfogamzani, aminek a következménye annyi sületlen vers volt, hogy végre az egész osztálynak guntárgyául szolgált.

Egyszer aztán gondolva, hogy ő rajta bizony ne nevensenek mindig, azzal lept meg tanulótársait, hogy a legelső irálytani órán igen jó költemény nyújtott be.

Szép volt a vers, — csak az az egy bökkenője volt, hogy a taná ép előtte való este olvasta a »Nefelejtsből.«

— Hát amice, maga csinálta ezt a verset?

— Igen is.

— Hiszen eddig maga irta a legrosszabbakat!

— Megjött a muzsám, tanár ur.

— Meg ám, — mondja rá mosolyogva a tanár,
— de a tegnapi posta hozta.

Kiváló finoáság.

Sokat olvasott a fiatal kisvárosi menyecske a salonok finom hölgyeiről; szeretett volna ő is olyan lenni. Nem is tett tehát egyebet, mint evett-ivott, sohajtozott és regénytt olvasott. De fájdalom, finomságát csak is háza népe ismerte, — ezekkel aztán igazán finomul bánt. Többek közt egyszer szobaleánya egy szép porcellán tálat tört össze.

A finom asszonyság hirtelen felugrik, — a szo-

balányt arczul legyinti; — de csakhamar eszébe jutván, hogy ez nem illik finom nőhöz, felsohajt:

— Ah, Zsuzsi, Zsuzsi, te keblem fájó hurját rezdítéd meg! — —

Körömméreg.

X. városban jeles zenebanda lévén, a cigányok karmestert is tartanak. Egykor egy igen szigorú maestróra tettek szert a morék, ki kegyetlenül büntette a hanyagokat.

A pikulás rest ficzko léttére nem igen járt a tanórákra, miért is, egy alkalommal a karmester tényszerét jellemzetesen kiegyenesítve rá rivalt:

— Hát te csatangoló, hol csavarogsz szüntelen?!

— Jaj, kirem sípen, — szólt ijedve a pikulás, becsiletemre, nem gyihettem el, mert keremmirégvót azs óromon.

A karmester savanyu arca kiderült e hazugságra.

A zombolyai ivó viz.

Egy jelenleg Zsombolyán lakó, 7 év előtt pedig Szegeden lakott nő találkozik a vasuti wagonban egy szegedi nővel, kit még szintén ott lakása alatt jól ismert, s köztük ily párbeszéd fejlődött ki:

— Hová lett azóta lelkem? idestova 7 esztendeje hogy nem láttam!

— Bizony már ép annyi ideje, hogy Zsombolyán lakom.

— És meg tudta e szokni az ottani rosz ivó vizet?

— Bizony, bizony, — mond ez fejét rázva, — 6 évig egyre a hideg rázott tőle, de most már végre hálistennek beleszokott a természetem.

Szerkesztői subrozat.

— S. S. Szívesen vesszük. A jó tréfán pártkülöbség nélküli szabad nevetű. — Együtt ültünk... Most pedig együtt hevernek a papír zsakban. Oda pakolta el mindenesünk. — Bukásdal. Ez későn jött arra a nagy ijedségre. — Fatum. Elcsépelte tárgy. Ujabb hálásabb lesz. — A többi kéziratrul a közel jövőben szólunk.

! aptulajdonos es felelős szerkesztő

JÓKAI MÓR.

! ház : Státió-utca 90-ik szám alatt.

Pest, 1873.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek :

NASCHITZ JAKAB.

! hirdetésnyil irodájában, Pest, József-tér 12. szám alatt.

es Bécsben Kärntner-strasse 8. szám 1. emelet.

Rajzolja

JANKÓ.

Metzi :

POLLAK.

Ertl Károly,

fodrász és hajművész Pesten.

Gránátos- és hatvani-utca sarkán 1. sz.

Ajánlja a nagyérdemű közönségnek

ujanon megnyitott

fodrász - termét

a legdivatosabb

hajékekkal es mindennemű

hajmunkákkal és műfonásokkal

a legolcsóbb árakon.

Megrendelések mindennemű **hajékekre** a legrövidebb idő alatt eszközöltetnek.

Készletben vannak mindennemű **fonadék** és **chignonok** 5 forinttól fölébb.

Hajfürtök és **chignonok** kikölesönöztetnek.

A t. hölgyek kényelmére a bemenet a hatvani utcában is van.

Régiség- és ásvány-gyűjtemények

3 frtól kezdve fölfelé

használhatók; valamint válogatott ékszer-tárgyak, ó-ésműjavítanak minden árban kaphatók az érem-, ásvány- és régiségtárgyak

irodájában, a régi Lloydépületben.

1-434

Pressburger Vilmos

legolcsóbb és legnagyobb

ruharktára Magyarorszában

király-utca 18. szám, Jálies-féle házban

ajánlja dusan berendezett raktárát mindennemű uri-ruhákban, melyek a legdivatosabb szövetekből elkészítvék, és legújabb szabásnak, még eddig nem hallott olcsó árákért:

Tavaszi öltönyök	12 frtól	30 frtig
Felöltök	7 »	20 »
Tavaszi v. őszi kabátok	6 »	15 »
Salon-öltönyök	20 »	35 »
Jaquet- vagy kabátok	8 »	25 »
Frakkok v. salonkabátok	14 »	30 »
Nadrágok	3 »	10 »
Mellények	2 »	6 »
Hálóköntösök	8 »	16 »
Gyermeköltözetek	3 »	10 »
Uti-köpenyek	13 »	25 »
Vadászkabátok	5 »	12 »

Mérték utáni megrendelések 12 óra alatt elkészítettnek; a vidékről megrendelések leggyorsabban elintéztetnek.

Ezenkívül nagy választékban mindennemű posztó- és gyapot-árakat gyári árákért tartok.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer

váltóláz ellen,

különösen gyermekeknél, kik a keserű Chinint másképp bevenni nem képesek, a

Chinin-csokoládé

és a

Chinin-czukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Zombán Tolnamegyében, melyeket a magyar orvosok és természetvizsgálók nagygyűlése

Fiumében

pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhírű gyógyszerertárában.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott készítményt kérje és fogadja el. 4552 1-35

Finom bőr és vitorlavászon **kézi-öndök** frt 3 20-25. Nagy **bőröndök.**

Rajzokkal ellátott árjegyzékkel aziesen szolgálok. Minden nagyságu **fa uti öndök** hölgyek és urak részére frt 4.20-40 frtig. Női ruháknak való nagy uti kosarak.

Tökéletesen berendezett **utitáskák, toilettek és szekrények**

Kalapotkozok.

Uti evőkészletek, tentatartók, tükrök.

Esernyő- és bot-tokok.

Plaid szijjak.

Szappan- és kenőcs-szelelenczék.

Mindennemű kítűnő

UTAZÓ

és lovaglószerkek

igen dús választékát ajánlják

KERTÉSZ és EISERT

Pesten, Dorottya-u. 2. sz. színházterti szeglet.

Uti tekercek.

Női és fürdő-kézi-táskák.

Uti ivopohár és kulacs.

Uti szivartár.

Revolver frt 8-40.

Rugany-esőöltöny s köpeny.

Minden nagyságu **uti táskák** 1.80-40 frtig. Válba függesztelhető táskák.

Angol dísznőbőr

NYERGEK

15 frtól kezdve.

Angol kantárok, kengyelvasak, sarkantyúk, lovaglószerkek, 16-mértékek sat.

Írásbéli

megbízások

kéllő figyelemmel gyorsan eszközöltetnek.

Régi jó

olasz hegedűk.

Budapest, Józsefváros

ősz-utca 16-dik szám alatt

kaphatók.

